

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۴۳ هـ.ق - نورالحسین)

۲۹ مرداد ۱۴۰۰

خطبه‌ی شب یازدهم (قرائت سوره مبارکه اعراف)

حمد و سپاس درخور و شایسته‌ی خداوند جلیل و جلال است خداوندی که شناخته‌شده‌ی عارفان، معبود عابدان، مورد شکر شاکران و هم‌نشین ذاکران است. نزدیک است به هرکس که او را بخواهد. محبوب است به هر کس که او را دوست دارد و مقصود است به هر کس که به او بازگشت کند. نیست معبودی غیر از خداوند تبارک و تعالی که برکاتش در قلب‌هایی است که در تپش حیات خویش منتظرند تا ندای الستشان را در گوش جان بشنوند آنگاه با تپشی که گویای هجرانی عمیق است به طرف خالقشان حرکت کنند. زمزمه‌هایی درجانشان این‌گونه سخن آغاز کند:

ای جان خفته اکنون برخاستی تا جمال یار را در پرده‌های وعده‌اش بنگری آیا توان کنار زدن را داری و هجران سال‌های جدایی پاسخ دهد: مالک وجودم مرا خواندی تا تو را اطاعت کنم اکنون زمان هجران‌های طولانی در سفینه‌ی جانم به سر آمده و شوق دیدارت حیاتم را در تپش عشق به خالقم مجدداً به زندگی باز گردانده و شکر و سپاس به انتظاری که تمام شد و دل‌های عاشق محضر وجود خالق یگانه گردید و سلام و درود بر واسطه‌ی فیض، رسول امجد، حضرت محمد (ص) و بر اهل بیت پاک و مطهرش باد پیامبری که خیر و برکتش به واسطه‌ی رحمت‌ت للعالمین بودنش یعنی رحمت بر عالمین دنیا و برزخ و قیامت تا ابد برای امتش جاری است و عمر مبارکش در راه هدایت مردم گذشت و پروردگار کریم فرموده هرآینه پیامبری از خود شما بر شما مبعوث شد هر آنچه شما را رنج می‌دهد بر او گران می‌آید. سخت به شما دل بسته است و با مؤمنان رئوف و مهربان است.

بله پیامبری چنین رئوف و مهربان برای هدایت بشر و رضایت الهی جان عزیزش را بر کف نهاد و تن نازنین خود را در معرض رنج قرار داد تا مردم را از جهل و گمراهی نجات دهد و برایشان خیر و برکت دنیا و آخرت را به ارمغان آورد و ما در خطبه‌های

امسال با تمام وجود آن را احساس کردیم که چگونه بعد از هزار و اندی سال در هدایت و نجات ما نهایت لطف و عنایت را می‌فرمایند، شنیدیم که به امام حسین از امت آخرالزمان فرمودند:

اینک تو را به آینده‌ای بشارت می‌دهم که جان‌ها در شراره‌ی عشقت به سوزوگداز مبتلا می‌شود آن‌چنان به نامت عشقمی می‌ورزند که هرگز زمان آن را به یاد ندارد.

رسول خدا (ص) از عشقمان با سوزوگدازش در قلبمان به اباعبدالله (ع) خبر می‌دهند ولی متأسفانه مورد تأیید نیست چون فرمودند: او از محرم خاطره‌ای غم‌انگیز را درجانش ذخیره نموده، ذخیره‌اش را در پنهان و آشکار در قلبش مرور می‌کند. نام قهرمانانی که هر سال به صحنه می‌آیند در یک انقلاب حق و باطل شرکت می‌کنند و مجدداً به صفحه‌ی تاریخ بازمی‌گردند تا باز زمان اندیشیدن از راه برسد پس وارث ثروت حق نیستند بلکه وارث خاطره‌ای هستند که درجانشان به جریان می‌افتد درحالی‌که آنچه در زمان می‌درخشد اراده‌ی الهی است در شناخت خلیفه، همان خلیفه‌ای که در آغوش پرمهر رسول الهی (ص) پرورش می‌یابد سپس در حجاب زمان قرار می‌گیرد.

پس با این فرموده که ما امت آخر زمان دهه‌ی محرم را هر ساله از تاریخ جدا کرده و بر سر و سینه می‌زنیم و در پایان به تاریخ برمی‌گردانیم مورد تأیید پیامبر و اهل بیت نیست چون خداوند فرمود ما خلیفه می‌آفرینیم و فرشتگان اعتراض کردند و خداوند فرمود من آن می‌دانم که شما نمی‌دانید. کسی از بزرگی و عملکرد و اخلاص و بندگی خلیفه آگاهی نداشت تا اینکه امام حسین (ع) در نهضت عاشورا آن را به نمایش همگان گذاشت حتی شیطان نیز شرمنده شد و اعتراف به شکست خود نمود پس باید برای همه‌ی روزها و عمر خود از ایشان الگو گرفت و به حق عمل کرد.

خاتم رسولان حضرت محمد (ص) فرمودند که میراث بران آینده که سخنان مرا می‌شنوند و از اراده‌ام آگاه می‌شوند همانانی هستند که در شعله‌ی عشق به فرزندانم ناله سر می‌دهند تا مزد رسولشان را طبق فرموده‌ی پروردگارشان در مودت به فرزندانم

بپردازند غافل از اینکه مزد پیامبرشان در درونی غم‌زده خلاصه نمی‌شود. مودت به معنای اطاعت است پس عمل خویش را به اطاعت مزین کنند.

جان عالم به فدای پیامبرمان که دوستی خود و اهل‌بیتش را درگرو اطاعت از دستورات قرآن کریم و رضایت پروردگار در نتیجه رستگاری امت اعلام فرمودند، درست برخلاف تصورات عده‌ای سودجو و غافل که می‌گویند هر کاری که کردید اگر قطره اشکی برای امام حسین (ع) از چشمتان آمد نجات پیدا کرده و اهل بهشت می‌شوید.

درحالی‌که در خطبه‌های امسال شنیدیم رسول خدا (ص) به امت خود مخصوصاً امت آخرالزمان فرمودند که: امت آخر زمان که خود را منتظران دولت حق می‌دانند و من پیامبرشان اعلام می‌دارم نشان مسلمانی آنان را در حیاتشان با آنچه قرآن کریم به آنان فرمان می‌دهد و من به آنان فرمان داده‌ام می‌شناسم پس نافرمان از امت من جدا می‌شوند.

پس ای مهمانان خانه‌ی مقدس امام زمان (عج) به خدا پناه می‌بریم از اینکه شب اول قبر نکیر و منکر از ما بپرسند پیامبر و امامت کیست درحالی‌که ببینیم که پیامبر، ما را از امت خود جدا کرده، به واسطه‌ی کوتاهی و عمل نکردن به دستورات قرآن کریم. پس تا دیر نشده به خود آییم چون همان‌گونه‌ای که شنیدیم امت آخرالزمان در مورد دین و عملکرد اولیا آن اندیشه نمی‌کنند. فقط فکرشان در روزمرگی دور می‌زند بی‌فکر و بی‌حاصل زندگی می‌کنند و همان‌گونه بی‌حاصل از دنیا می‌روند. همان‌طوری که شنیدیم پیامبر عزیزمان فرمودند که:

امت آخرین فرزندان اندیشیدن را فراموش می‌کنند. عقلشان به‌مانند کودکی ناتوان در محور احتیاجات زندگی روزمره‌ی آنان خلاصه می‌شود و همواره در رنج رسیدن به امیال دنیوی هستند. رهبری امامشان را درک نمی‌کنند. آنان قرآن کریم را دوست می‌دارند تا ذخیره‌ای شود برای برزخشان درحالی‌که اطاعت از آن را از زندگی خویش جدا کرده‌اند.

این امت را هدایت هیچ هدایتگری از مرگی که به آن مبتلا شده‌اند نجات نمی‌دهد پس مرتب به صفحه‌ی زمان می‌آیند و می‌روند تا حق‌طلبان به طرف دولتی حرکت کنند که جانشان در سوزگداز برپایی آن در فغان است و او را می‌خوانند به دعای:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com